

עֵה:

עין משפט
גד מצוה

כ ו א מ"י מ"א מהלכות פרה
הלכה ח:
כ ב מ"י מ"א מהלכות
נבירות הלכה ב והלכה
ז:
כ ג מ"י מ"א מהלכות
אסורי זמנה הלכה יב
קט"ט י"ד מ"י מ"א מהלכות
ז ל ד מ"י מ"ג מהל' תמורה
הלכה ב:
כ ד מ"י מ"א מהלכות
אסורי זמנה הל' יב:
כ ה מ"י מ"א מהלכות
פסח"ט הלכה טו:
כ ו מ"י מ"א מהל' כז:

מוסף רשמי

לתשחה לגדולה הא כיון דלאו ממנות
כהוהו היא לא שייך בה לתשחה ואי
לענין קלותו ממנות קריבה קרבן הא וזי
הממורה עממם קריבה ואפי' כשהיא
תמימה דלאחר דש"ס (ענין דף לז)
הן קריבין ואין ממורתן קריבה וי"ל
דמביעו ליה אי מלה קדושה על
המעות כשפדלה או לא:

התפ"ם כבוד צ"ברק הבית. מהו
שישקיו בלי"סר. או היא
דאמר' אינו שנקל בליטורא דהרנן
ויחא אלז בדילי מוחא בתלק (וסהרין
דקריב: או יופי"ק דתמורה (דף ק). שחול
לדורשין דלרש' בהמה מן שחולק

ליקוטים

[גנ] הקדשם וכן כמחשבים בחיטין
 ונקטלים בלערלרחון מן הכבודים ומעשר:
הפרו (ד) בבור בעץ מים. פירש
 בקוטרם שלא לחלוין ליגזו
 וילעבד וקסם דלפילו בזה פדיון לא
 נפיק מידי דהוא שאר פסולי המוקדשין
 וכן דמיי' בבכור בעל מום מעקרו אי
 נמי להוה א פיק לחלוין בעל מום מעאר פסולי
 המוקדשין משום דנשאר פסולי המוקדשין
 ים דנמיסן לזוך גבוה משא"כ דמי
 בכור ומעשר: **דחא** צמר והיא
 שיער. הלא חשיב ביה זרים
 מנחות (דף ג.) מעשו מורחין עליו
 משום דלמרי דיכרל אוכמא הוא
 מימי' די ירקיון ביה אפשר לברר:
איבא בן שנה דפחיון שני שתי
 שנים. הלא דמרי' בפי' שני
 דקדושין (דף נה.) גבי כהנה שנתמלא
 בין ירושלים למגדל עדר דפרך
 ודלגא מטמא היא (ומשני) מטמא בת
 שנה ואשמה בת שתי שנים לאו דוקא
 בת שתי שנים אלא בת שלש וארבע
 דלמרי' פסיר: **שביעית** ארבע

לְקַחְתָּ בְּרִטָּה תְּרוּמָה מִצֵּן שֶׁשֶׁפֶעַ
שֶׁהָרִוּמָה וְזֶן אֲכִילָתָה לְעוֹלָם וְשׁוֹעִיטָה
מִן הַכֹּהֵן וְנִמְלָא וְזֶה מִצֵּד תְּרוּמָה לֵדֵי
(פס' נחמ"א) לְחָזֵר עֲשִׂירִים מִתְּחֵלָה
אֶחָד עֲנִיִּים וְאַחַד עֲשִׂירִים יִכְלֹו מִ"מ
שֶׁלֹּם טַעֲמוֹת וְאִין מוֹלָא לְמִיחֻלָּה (ב) וְ
אִין מִתְּחֵלָה מִשּׁוּם דְּקָא מִמַּעַט שֶׁלֹּא
מִשּׁוּם דְּכַתִּיב (בַּבְּדִרָא) לְמַשְׁחָה וְלֹא דְמִי
(ג) שִׁירִיק מִתְּחֵלָה עֲשִׂי' הִשְׁמַן וְלֹא שֶׁמֶן
מֵאִילֵיהּ וְאִפְלִין מִעֲרַב בֵּין שֶׁמֶן מִ"מ

אכילת שלמים ומציא לידי נותר אלא
גמ' שביעית אין לוקחין צדמיה תרומה
שחלה לחיה שצדדה ותרומה זו מת

נוסחאות רש"י בת"י
ספר רפי בר סמא. פשיטא לי

הנהגתו של הרב הראשי, הרב יצחק אייזיק ווארשקער, הייתה נכונה. הרב הראשי היה צריך להגיד את המילה האחרונה, והוא לא חשב להיכנע ללחץ הממשלה. הוא היה צריך להגיד את המילה האחרונה, והוא לא חשב להיכנע ללחץ הממשלה.

עיא שיעור אגבא דגברא
גדה (דף ט.) וביומא
והא דתנן בתמורה כפ'
להם פדיון ולתמורותיהן

הואה כל שהוא מטר
יעור הואה מזהה כל
ר"א קאמר ואיבעית
חוד: נתעברו בכבור
ר חמא בכור לביש
מורתו מהו "בכור"
בכור אינו נשקל בל
בא תבאר בכור ומו
מורה "ותמורתן כיצ
תפ"ס בכור לבדק
לישראל רוחא דה
לוחא דבכור עדיף
תעברו בכבור ובמש
אכלו בכבור ובמש

שקל בליטרא רב ה' רבי ירמיה אמר' מי שגני גופין הכא שתי ק' ה' רבי יוסי בר אבין' כבוד שהתפיסו לכדק' ופדו רחמנא אמר לא' ליום "הקנה זה אלא' בזלזול להתערב כו' ה' רבי ורמי נקבה חטא' ועיר נשיא האי שיער' מי לא מערב האי' נשים איכא א' אשם נזיר' ימא איכא בן שנה' איכא בן שתים דמחו' נגזעבר בשלמם רב' שחטו בצפון ויאכלו' ראון מביאין רדשים' תחיתוב בתחיתוב ק' לים הנאכלין ליום א' לילה יאכלו כחמור' מיה רב "שביעית א' פני שמעטין בא' מיה רבא א' הא ר' אמר "מביאין קדש' הו אפילו תמרו ר"י' כתחילה לא ולכתח'

וביאתה. פירש בקומטרס
במלתה קודם שמתלה ליה
והא דמתן במס' שביעית
והא דלענין רבי יוסי אומר
שם באמלתה לאחר שחילק
תרומה קודם לפסח יהא
ל"ד דהיי ערפא ליה ושרי
לירק: דבזמן תרומה לאתן
ירק ועוד דעיסה מתחממת
דכי הימא מתחממת קלת:

עו וימכרו כדלעיל [עמא:]
פני שממעט בזמן ארילת
שאר שני שבוע היתה

[illegible]

ואה"ן כל שהוא מטהרת. ח.
קמן [פ.] מפרש אמאי היה
סול. כלומר ולא תימא דהוא
ס' אין עם ס' התערוכות פס

והוא אינה צריכה
 למחצה פסול לדבריו
 והוא לחוד ונתתה
 עשר כו' אמר רמי
 אין מאכילין לגדות
 נפרדה תמורתו מהו
 תמורתו מהו אמר
 משוהממו עושין
 הן בעי רמי בר חמא
 בית מהו שישקול
 עדיף או דלמא
 יוסי בר בובידא ת"ש
 ירעו עד שיסתאבו
 ללא למימרא דאינו
 ורבי חזקיה תלמיד
 התם שתי קדושות
 וכן אחר מתקף
 אילו אמר הפדו לי
 ית כלום שומעין לו
 דהא אלא א"ר אמר
 ששקנו לו ה' הכל
 חטאת ואשם דהאי
 עולה נמי ¹² איכא
 אי צמר פסח ואשם
 שנה והאי בן שתי
 שם מצורע ¹³ ואיכא
 יחיו כבן שתי שנים
 שנה: **מתני'** ¹⁴ אשם
 שמעון אומר שנהם
 שנה שבהן אמרו לו
 ית הפסול נתערבו
 קדשים בקדשים
 בנאכלין לשני ימים
 נתן: **גמ'** תני תנא
 וקחין בדמיה תרומה
 תהא אמרוה רבנן
 כ"ש ¹⁵ אמר ר"ש
 לכית הפסול אמר
 גמי מילי ¹⁶ דאיבער
 לא איתביה אבי

דבנו דמיו: כלום שומעין
עשו רחמנא אמר לא ת
ליטרא אין כאן עבירה
יבא למיפשתא לנעין: כ
ה שקנו לו (בגופו) ה
ליטרא אין יכול להקנות
ליטרא: שער אין לו אמ
למר: ("אשם נזיר וכו'")
תיב ומאם כדש בן שנה ה
עזרה וליוס ולילה כדין

נלוו כחמור שבין. וזהו
ומה ומביאה לידי איסור
אכילתה לעולם דאילו ש

יא אלה תחזיר תחתה חסדך כדן ששבור
 יב וכן תחזיר ברחן ידיו ויחן קדשן תחזיר
 יג כנענין דלתיך קברא וחסדא תחזירא, יד
 טה דלתיך דר מדון ליהיב כלל אלה
 יו חסד תחזיר דלתיך קברא לנענין תחזיר
 יז דקדוש תחזיר עז אה ויהי חסדך כן
 יח חסד תחזיר ויחזיר חסדך ויחזיר חסדך
 יט חסדך נדך יד חסדך חסדך חסדך חסדך
 כ חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כא חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כב חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כג חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כד חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כה חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כו חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כז חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כח חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 כט חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
 ל חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך

הוא מחלה כשר ומחלה
(מטרת) (דמועת ומיהו)
יש עם 10 התערוכות פקול
לפי מחלה לפי מחלה

[illegible][illegible]

תרומוֹת ומעשרוֹת הֵיא:

[illegible]

(בכירות לגן) חוספא
רות פ"ג ה"ז (ב) בכרות
מורה בא פ"י ירוש מ"ק
ה"ג (ג) מנחות ג'
חזקת ט"ה (פסחים ט'
צו פרש' ה ה"ב, ירוש'
פ"ח ה"ב, ו) (פסחים י'
ט: בכרות ט' נדה ע"ג;
וספ' שביעית ס"ז פ"ג ע"ג,
נדרות ט"ז) (פסחים ט'
מנחות ק"ה; (י' ס"א,
מכרוב י"ב, (ל) חולין קלב:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

הוא נשאר חסר אונים, וכל מה שיש לו זה להחזיק בלחייו את המעט שנותר. הוא מנסה להחזיק בלחייו את המעט שנותר, וכל מה שיש לו זה להחזיק בלחייו את המעט שנותר.

[illegible]